

o znanje sme pozabiti, ker je od tega njena bodočnost
ki hudo odvisna . . .

**Starčki, možje, žene in mladina, ne izdajajte
Avstrije in ne podpisujte „jugoslovanske“ izjave!**
si ur kajti vkljub vsem hinavskim obljubam vas
„sam bode to enkrat késalo! Vemo, da zbiranje
hujškateh podpisov, ki se godi pod izrabo vere in
ki brezlahkomiselnosti ljudstva, ne bode odlo-
ni svojé budočnost Avstrije. Kar za-
ti skupaj peljani otroci in nerazumne ženske podpisu-
skim jejo, to ne bode nikdar vodilo za državo.
Ali sv. Kajti ti reveži bi podpisali tudi svojo smrt-
junaško obsodbo, ako bi to zahtevalo ta ali oni
na mirni gladki hujškač. Ali sramota za naše
vine kraje je, ako se izjavljajo vsaj navidezno
za vproti Avstriji! In politična ter gospodarska
mnog škoda je tudi!

**Delujmo torej za Avstrijo, kajti edino Av-
strija je naša domovina!**

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

G. Ornig in dr. Korošec. Kakor znano. se
je velika večina občinskih predstojnikov na
posebnem zborovanju v Ptuj izjavila edno-
glasno zoper „jugoslovansko“ deklaracijo.
To je seveda aranžerju „jugoslovanske“ in-
v svojem bistvu protiaavstrijske gonje na
Spodnjem Štajerskem, kaplanu dru. Korošcu
pogozovito v svoj čas blagoslovljenosti zasuridelo.
Zato je napravil čudovito vprašanje na ministre,
i n a v katerem je načelnika g. Orniga — ki o do-
tičnem zborovanju občinskih predstojnikov
ero sploh ni ničesar vedel — nesramno opsoval
Ljudstvo za „denuncijanta“. Tako očitanje si g. Ornig
skariji. — ki je za štajersko ljudstvo že deloval, ko
no vedno
o d solah hlače trgali in kot „betelstudenti“ v
hujška-
nemskih družinah obedovali — seveda ni
am ne mogel pustiti dopasti. Gotovo bi bil g. Ornig
obljub
tega Korošca pred sodnijo pripeljal in mu
sestav
dokazal, da je tako obrekovanje podlost in
vsega
lumparija. Ali ta mariborski Korošec je slu-
čajno „poslanec“ in vživa vsled tega „imuni-
niteto“, tako da mu je sleherni lumparija
dovoljena. Vsled tega je ostala g. Ornigu
edina pot: objavil je v raznih listih (m. dr.
tudi v „Štajercu“) odprto pismo, v katerem
ti hoče
je Korošca in njegove čedne tovariše imeno-
val obrekovalce in tatove časti.

Ako bi imel ta dr. Korošec z vsemi svojimi
no, ju-
tovariši le iskrico poštenosti, moral bi g.
Orniga ednostavno pred c. k. sodnijo tožiti.
Pred sodniki ali pred porotniki bi se dalo
dokazati, kdo je lažnik! Pa tega ta dr. Ko-
la ima
rošec noče storiti. Svoj čas je poslanec
ga no-
g. Marckhl javno „jugoslovanskemu“ dru.
K do-
Verstovškemu očital, da je obrekovalec in laž-
ni; in Verstovšek se je otrešel kakor mokri
noče
kužek in molčal. Zdaj je storil g. Ornig isto z
ransko
dr. Korošcem in tudi ta je vreden, da sedi v
rzanov-
nem klubu z Verstovšekom . . . V zadnji
la, uni-
„Straži“ skuša pač neki nerodni pisacé Ko-
ni dan
rošca oprati. Omenimo to polemiko le zaradi
je
ljene smešnosti in prav klerikalne lažljivosti.
ti gonji
V članku „Straže“ — ki je bil celo deloma
Zape-
konfisciran, kar se nam pri današnjih raz-
ubljan-
merah skoraj čudno zdi — se besediči na
o, obso-
dolgo in široko o „gospodinu“ (srbsko-hrvat-
l. so le-
ski izraz, ki se je pri naših nasprotnikih že
ja iz-
vdomačil!) Ornigu, ali na jedro zadeve se ne
v z r o-
pride. Dotični pisacé se drega nekaj ob ured-
goji se-
nika Linharta, govori o „nedolžno zasledo-
strijski
vanih Slovenceh“ (pri čemur misli pač na
avstrij-
sodnjsko obsojene veleizdajalce), se jezi nad
odkritim patriotizmom g. Orniga in zavija,
o, vele-
zavija ter zavija . . . Kaj pa je treba vsega
tega besedičenja? Stvar je vendar povsme-
ajo po-
ednostavna! Dr. Korošec in ostali podpisani
njegovi tovariši so imeli predrznost, da so
ranske“
imenovali g. Orniga „denuncijanta.“ Ker so
ajti vi-
to kot poslanci v državni zbornici storili, se
estobo-
jih ne more tožiti. G. Ornig pa jih je vsled
Ali bi-
tega imenoval obrekovalce in lažnike. G. Or-
bratje-
niga se lahko toži . . . Zakaj torej ne to-
ako bi-
zite, dr. Tone Korošec? Ako ne dokaže svoje
smrtili
očitanje o „denuncijantstvu“, potem je rav-
prelito
no legal in obrekoval! In lažnik ter obreko-
jo ne-
valec menda ne bode vodja „jugoslovanske“

države . . . Tako in prav nič drugače stoji
zadeva! In čez to dejstvo ne pomaga nobe-
no zavijanje.

Občinski svet v Celju je imel dne 18. t.
m. sejo, na kateri je sklenil tudi ojstro rezolu-
cijo zoper „jugoslovansko“ hujškarijo. V rezolu-
ciji čitamo: „Občinski odbor autonomne-
ga mesta Celja opozarja nujno visoko vlado,
da naj nastopi z vso odločnostjo zoper z
brezprimerim pritiskom izvršeni agitaciji za
v jugoslovanski deklaraciji od 30. maja
1917 izražena stremljenja. Ta stremljenja
ne ogrožajo samo trdni državni sestav mo-
narhije, in edinost ljubljene naše domovine,
marveč nameravajo tudi Avstrijo odrezati od
Jadranskega morja ter od v o r i j e n t v o d e č i h
trgovskih potov.“ — Tako je! „Jugoslovans-
ka“ hujškarija nima nobenega drugega ci-
lja, nego razbiti avstrijsko in štajersko do-
movino. Kdor podpiše to od vseslovanskih
hujškačev razširjeno izjavo, ta podpira pogin
Avstrije!

Iz Ptujске gore se nam poroča: Dalje
časa smo imeli tukaj politični mir in bilo je
to gotovo vsem v korist. Kajti od političnega
boja vsi skupaj nismo ničesar imeli. Zdaj pa
se je pričela zopet nevarna politična hujška-
rija. Naš jako mladi kaplan Vinko je pričel
namreč nabirati podpise za „jugoslovansko“
državo. Da pri temu seveda vse mogoče ob-
ljubuje, je znana stvar. Mnogo je tudi ljudi,
ki mu sedejo na lim in se podpisujejo kakor
pri ljudskemu štetju. Ti ljudje pač ne vedo,
zakaj se gre. Gre se ednostavno za raztr-
ganje Štajerske in Avstrije! Tako
stoji stvar in preko temu dejstvu ne pomaga
nobeno zavijanje. In mi odrašeni ljudje, mi
pošteni avstrijski kmetje, ki smo vedno ce-
sarju zvesto služili, naj bi se dali od fantka
Vinkota v take stvari zapeljavati? Ta ka-
plan Vinko, ki je prišel komaj iz črne šole,
ki o svetu se prav ničesar ne ve, razven kar
si je na šolski klopi priučil, — ta mladenič
torej naj pomisli, da je uslužben in plačan
za izvrševanje duhovniških poslov, ne
pa za politično, v svojem bistvu protiaavstrijs-
ko hujškarijo. Političnih črnih petelinčkov
smo že mnogo videli in — ozdravili. Tudi
Vinkota bodemo kmetje iz Ptujске gore
ozdravili . . .

Iz Polenšaka nam pišejo: Tukaj se klati
neki 16 letni deček od hiše do hiše in pod-
pisuje imena za „jugoslovansko“ državo.
Ljudje seveda podpisujejo sebe in svoje otro-
ke, celo nedolžne dojenčke. Kajti dotična po-
la je prav zvito sestavljena. Zgoraj se čita
nekaj o miru, spodaj pa nekaj o cesarju
Kariu. Nevedni ljudje torej mislijo, da se gre
tukaj za uredničenje miru in da se nabira
podpise po naročilu cesarja samega. To je
podlo izrabljanje imena ljublje-
nega cesarja Karla. Cesar Karl je sam
in po svojemu ministru izjavil, da hoče ob-
držati nerazrušljivo Avstrijo. In
zdaj stavijo gotovi duhovniški in posvetni po-
litiki njegovo prezvišeno ime na polo, na ka-
teri se vendar zahteva razdrobitev Avstrije.
To je pač žalostno in sramotno! Kmetje, ne
udajmo se tej „jugoslovanski“ hujškariji!
Ostanimo cesarju in Avstriji zvesti!

Iz Sv. Trojice v Halozah nam poročajo:
Tukajšnji, iz gotovih vzrokov precej znani g.
Potrč je šel zdaj nakrat med „jugoslo-
vanske“ agitatorje in nabira podpise za „ju-
goslovansko“ državo. Pomagajo mu seveda
ednakovredni bratci po Halozah. Ti agitator-
ji razširjajo n. p. nesramno laž, da se tam
ne bode več rekviriralo, kjer se podpiše za
„jugoslovansko“ državo. Neki „duhovnik“ je
celo nabiral podpise za „jugoslovansko“, ko
je šel bolnika obhajati. Tako žalostne pojave
opazujemo povsod. Mi Haložani smo bili in
ostanemo zvesti cesarju in Avstriji. Mi se ne
pustimo zapeljavati v take politične neum-
nosti, ki nam zamorejo le škodovati. Prosimo
torej g. Potrča, patra Pija in ostale „Jugo-
slovane“, da nas naj pustijo pri miru s svo-
jimi sleparskimi polami, kajti drugače bi zna-
la tudi poštena haložanska kri zavreti!

Iz okolice Poličan smo sprejeli sledeči
dopis: Tu pri nas so pričeli klerikali nabirati
podpise za „jugoslovansko“ državo. Seveda
delajo to z navadno hujškarijo in na pod-
lagi vseh mogočih laži. Kakor povsod, tako
tudi v naših krajih! Ljudje seveda podpisujejo,
ker ne vedo, zakaj se gre. Enkrat bodejo
bitko obžalovali svojo nevednost in otroško
lahkomiselnost. Med nabiralkami podpisov
se nahajati vlasti Goricanova hčerka Veronika
Švagon iz Modrač ter Mica Turin iz
Hrastovca. O obeh bomo svoj čas izprego-
vorili par resničnih besed, ki jima seveda
ne bodo posebno všeč. Žalostno je le, da se
pustijo tudi odrašeni možje od takih „jugo-
slovanskih“ žensk za nos voditi.

V Hajdini pri Ptuj se pričena tudi —
kakor se nam od raznih strani poroča —
podpise za „jugoslovansko deklaracijo“ na-
birati. Ta stvar je prav zanimiva. Za danes
se zamolčimo glavne agitatorje, ali ako bode
treba, povedali bomo svoje mnenje prav
odkrito in tudi brezobzirno. Sicer pa nekaj
že danes: na zborovanju občinskih predsto-
jnikov ptujskega okraja je bil navzoč tudi
g. Grahar, občinski predstojnik hajdinski.
Vkljub vprašanju se ni oglasil k besedi,
da bi govoril za „jugoslovansko deklaracijo“.
Istotako je g. Grahar glasoval za našo izjavo,
ki zahteva nerazrušljivo Avstrijo. Seveda te
izjave ni podpisal, ker je z nekaterimi dru-
gimi občinskimi predstojniki preje odšel. Ali
njegovi tovariši so prišli nazaj in so izjavo
vkljub temu podpisali. G. Grahar pa menda
ni imel časa, da bi prišel nazaj in tudi s
podpisom svoje glasovanje potrdil. Pa to nič
ne stori, kajti beseda itak zadostuje in ni
treba podpisa.

Umrl je nadučitelj na okoliški šoli v
Slov. Bistrici gospod Franc Kolletnig.
Pokojnik je bil učitelj v pravem zmyslu be-
sede, mož iz ljudstva in za ljudstvo, poštenjak
ter naprednjak. V Slov. Bistrici je deloval
več kot 28 let in vse prebivalstvo ima zanj
le hvaležni spomin. N. p. v m.!

Koroške vesti.

Tudi na Koroškem se je pričela „jugoslo-
vanska“ hujškarija z vso sistematično brez-
obzirnostjo širiti. Koroško ljudstvo kar strmi,

Var einem Zeitungskiosk in Brest-Litowsk.
the Unterhändler beim Lesen der neuesten deutschen Nachrichten.

Iz Brest-Litovska.

Kakor znano, se vršijo v
Brest-Litovskem mirovna pogaja-
nja med nami in našimi zavez-
niki na eni strani, ter ruskimi
boljševiki na drugi strani. Naša
slika kaže prizor iz Brest-Litov-
skega. Ruski delegatje čitajo rav-
no pred nekim časniškim kioskom
najnovejša nemška poročila.

**Zahtevajte
„Štajerca.“**

da si gotovi ljudje upajo, javno in očitno uganjati protiavstrijsko hujskarijo, ko je vendar koroška dežela s svojimi junaškimi sinovi v tej vojni dovolj krvi za Avstrijo prelila. Korošci niso bili nikdar domovini nezvesti, razven par privandranih panslavistov, ki so že v mirnem času delovali, za srbofilske in rusofilske cilje ter so se deloma pozneje tudi v ječi za svoje grehe pokorili. Koroško ljudstvo nemške in slovenske narodnosti pa je bilo vedno poštenega avstrijskega mišljenja ter je napram domovini in cesarju na vzorni način izvrševalo svojo sveto dolžnost. Zato tudi koroško ljudstvo sedaj noče in ne mara „jugoslovanske“ hujskarije. Noče se združiti z ljudmi onkraj Karavank, ki so itak že dovolj nesreče na Koroško prinesli; še manj pa bi se Korošci združili s kraljemorilskimi Srbi ter njih prijatelji. Zato ni čuda, da dobivamo iz vseh krajev koroške zemlje, kjer se govori slovensko, ogorčena pisma zaradi „jugoslovanske“ sleparske agitacije. Žal, da nimamo prostora, da bi vsa ta pisma zamogli objaviti. Naš list je ravno še vedno premajhen. Ali zagotovimo pa le vsem svojim prijateljem na Koroškem, da se bomo i zaneprej vedno držali avstrijskega načela. Prekrasna koroška dežela ne sme biti nikdar raztrgana. Italijan jo v tej vojni ni mogel raztrgati in razbiti, — „jugoslovanski“ hujskači pa tega istotako ne bodo izvršili!

Razno.

Kuga na Kitajskem. Iz Londona poročajo, da se je kuga na Kitajskem tekom 6 tednov razširila 300 milj daleč in dosegla je železnico iz Pekinga v Hanaku.

Goved vprežna živina v Berlinu. Doslej je bilo prepovedano porabljati goved za vprežno živino v Berlinu in tudi goniti živino po ulicah iz prometnotehničnih vzrokov. Sedaj pa je to dovoljeno. Glede vprege treba štediti s konjsko močjo.

Samomor dveh sester radi zabranjenega kinematografa. V Neuköllnu sta izvršili sestra Schmitz samomor, ker so jima stariši zabranili obiskovati kinematograf, v katerega sta šli vsak dan. Sestri, stari 16 in 17 let, sta se zaprli v kuhinjo in odprli plin. Drugo jutro so ju našli mrtvi.

Argentinska pšenica za Italijo. Iz Buones Airesa poročajo, da je predsednik predložil kongresu dogovor, sklenjen z odposlanci Francije in Anglije, kateremu se je pridružila tudi Italija. Francija in Anglija sta obvezani do 1. novembra 1918 nakupiti dva in pol milijona ton pšenice in drugega žita. Vprašanje je le, če bodo junaški podmorski čolni dovolili uvoz te pšenice!

Letoči gasilci. V San Diegu v Kaliforniji so ustanovili prvo leteče gasilno društvo. Z mestnimi sredstvi so napravili posebno gasilno letalo, konstruirano v gasilne namene. Stroj ima motor 6 cilindrov s 110 konjskimi močmi. To je hidroplan, na katerem je prostora za 2 moža in večjo množino kemičnih gasilnih sredstev.

Letalski vajenec ponesrečil. Iz Dunaja poročajo, da je v nedeljo letalski vajenec Ernest Franz blizu Kagranske cerkve padel s svojim letalom na tla in se ubil.

Velika tovarna vžigalci zgorela. Iz Stockholma poročajo, da je zgorela največja tovarna vžigalci na Švedskem v Jönköpingu. Škode je več milijonov. Na tisoče delavcev je brez dela.

Armada ne potrebuje več cerkvenih zvonov. Ogrski listi poročajo, da ima armada dovolj kovinskih zalog in da nadaljna rekvizicija zvonov in delov cerkvenih zgradb za sedaj ni potrebna.

Prepoved prodaje alkoholnih pijač za čas demobilizacije. V Budimpešti misli deželna liga protialkoholnih zvez že na demobilizacijo in je sklenila naprositi vlado, da zabrani za čas demobilizacije točenje alkoholnih pijač.

Eksplozija ročne granate pri predavanju. V Olomucu je neki podčastnik v tamkajšnji vojašnici razlagal ravnanje z ročno granato. Granata pa je eksplodirala in ostalo je mrtvih

7 vojakov in podčastnik, 13 je lahko ranjenih. **Smrtna obsodba.** Na Dunaju je bila zidarjeva žena Marija Nutil obsojena na smrt na vislicah, ker je umorila Viljemino Sikoro, njena hči Josipina radi soudeležbe na umoru v ječo 8 mesecev, katero pa je že prestala s preiskovalnim zaporom. Umor se je izvršil v decembru 1916.

Zadnji telegrami.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 23. januarja. Uradno se danes razglasa:

Na obeh straneh Brente je bilo artiljerijsko delovanje živahnije nego v zadnjih dneh.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 23. januarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Skoraj na vsej flandrijski fronti je bil popoldne ognjeni boj povišan. Tudi južno od Scarpe se je bojevo delovanje zopet oživel. Pri St. Quentinu se je pri uspešnem izvršenju mnogostevilnih poizvedb vjete napravilo. — Armada nemškega prestolonaslednika. Severno od Souaina in severno-vzhodno od Avocourta sledili so močni ognjeni pripravki francoski sunki. V ljutih bližinskih bojih bil je sovražnik zavržen. Lastni infanterijski oddelki vdrli so vzhodno od Maloncourta v sovražne jarke in so se vrnili s vjetimi. Med Beaumontom in Ornesom se je artiljerijsko delovanje zvečer povečalo.

Italijansko bojišče. Na obeh straneh Brente artiljerijsko boj.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Podmorski čolni v Srednjem morju.

W.-B. Berlin, 23. januarja. Naši podmorski čolni v Srednjem morju so delovali pred kratkim s posebno dobrim uspehom proti transportnemu prometu v Italijo in Orijent. 7 parnikov in 2 ladji na jadre z okroglo 27.000 prostornimi tonami padli so njih napadom kot žrtev.

Proti „jugoslovanski“ hujskariji.

V državni zbornici so vložili poslanci Marckhl, Dobernick, graf Barbo in tovariši na vlado ojstro vprašanje zoper „jugoslovansko“ hujskarijo. Dokazali so na podlagi dokumentov in člankov prvaškega časopisa, da je ta hujskarija — v katere sredini stoji dr. Anton Korošec in njegov zaščitnik minister dr. Žolger — v svojem bistvu protiavstrijska in veleizdajalska. Radovedni smo na odgovor vlade!

Mesto Ptuj proti „jugoslovanski“ deklaraciji.

Ptuj, 23. januarja. Danes je imel občinski svet ptujski javno sejo, na kateri je m. dr. sprejel ednoglasno ojstro resolucijo zoper „jugoslovansko“ deklaracijo od 30. maja 1917, katero smatra kot veliko nevarnost za Avstrijo. Ta deklaracija hoče Avstro-Ogrsko od Jadranskega morja odrezati, hoče postaviti zadnji kamen v obkoljenju osrednjih sil in hoče razbiti štajersko kronovino. Mesto Ptuj noče biti žrtev te protiavstrijske politike. Občinski zastop je obenem ojstro protestiral zoper nezaslišano gonjo, s katero se na deželi nabira med nevednim ljudstvom podpise za „jugoslovanstvo.“ Mesto je napram tej hujskariji popolnoma brez varstva in zato odklanja tudi odgovornost za vse posledice. Konečno je zahteval občinski zastop ptujski z vso odločnostjo, da naj državni poslanci brezobzirno in dvanajsti uri izvršijo svojo dolžnost napram državi in ljudstvu.

Doslej so se skoraj vsa mesta in vsi pomembnejši trgi na Spodnjem Štajerskem

izjavili odločno zoper protiavstrijsko deklaracijo „Jugoslovancov“. Istotako velika je rovanja „Štajerčeve“ stranke, nadalje kmetskih občin in pretežna večina slovenskih občinskih predstojnikov ptujskega okraja. Proti temu dejstvu se navaja od nasprotni strani podpise dojenčkov in deklet, starih in od farovžev odvisnih ljudi, ki se jih je sleparski način izvabilo. Vsakdo vidi iz tega, da je resnica na naši strani. Ljudstvo Avstrijo, moško, nerazrušljivo Avstrijo

Delavski štrajki končani.

V zadnjih dneh so se vršili po vseh mestih in industrijskih centrih Avstrije ogrojeni delavski štrajki. Neposredni vzrok teh delavskih štrajkov je bilo skrajšanje mokine kvote. Številke v morseki v misok svoječasn moršijo polit hji, marveč tudi v drugih, celo v nevtal sebnega nre odredit odkaže p ojem in p ljanšanje d, stotkov.

Kar se štrajkov samih tiče, vršili so povsem mirno in resno, skoraj brez izgredov. In to je bilo dobro. Vlada je pričela tudi koj pogajati se z voditelji delavcev. Izjava je nanovo in slovesno, da je prej kot slej stališče poštenega, častnega miru. To stišče je vedno zagovarjala in skupno z vlado Nemčije ter ostalih naših zaveznikov glašala. Obenem je vlada tudi dala delavcem nekaj koncesij. Voditelji organizacij so vsi tega priporočali delavstvu, da naj zopet z lom prične.

Po našem mnenju je želja delavstva miru gotovo opravičena. Morda bi se delavski štrajki tudi kaj doseči, to pa le tedaj, ako se štrajkalo v vseh vojujočih se državici zlasti tudi na Angleškem, Francoskem in Italijanskem. Ali internacionalni socializem imel te moči, da bi tudi v sovražnih državah povzročil počivanje dela municijskih fabrik. Zato so izgledali štrajki v Avstriji pravnostransko in nesimpatično. Angleški in francoski socialisti so danes ravno tako sovistični vojni hujskači, kakor njih meščantovariši: Pri nas pa se pridiguje mir.

Sporazuma doslej naši sovražniki n hoteli skleniti, ker imajo še vedno bla prepričanje, da bodo nas in naše zavezane premagali, našo državo razkosali in razbili. Mi torej ne moremo meča proč v dokler so nasprotniki do zob oboroženi. Proti temu dejstvu pač ne pomaga nastopa st

Gospodarske stvari.

V krizu hromi konji. Ta nenadoma nastopila bolezen, ki se imenuje tudi mrtvoud in križu, skalni vetrovi, hemoglobinemija, se pokaže v obliki ljujnu zadnjega dela z istočasnim izločevanjem krvi barvne scalnice. Bolezen napada najraje konje te pasme v starosti od 4 do 8 let, in sicer navadno ko časa po vpregi, če so stali nekaj dni brez gibov pri močni klaji v toplem, neprezračnem hlevu. Vse tudi tozadevno niso izključene izjeme. Kot prilični je označiti hipno hudo prehlajenje, ki nastopa v mrtvoudnih in ostrih zimskih dneh. To se kaže m. način, da prične konji, ki so sicer delu vajeni, zaradi neugodnega vremena, zaradi praznika ali iz kakih gih vzrokov nekaj dni v hlevu stali, kmalu potem so zapustili hlev, okorno in nesigurno hoditi, da se nejo pofiti, tresti in težko dihati in da nazadnje pa z zadnjim delom in se zgrudijo. Bolezen poteče pr neugodno; 50 do 70 odstotkov obolelih živali je strati za izgubljene. Prednapoved je tem neugodna, čim intenzivnejše nastopi ohromelost in čim intenzivnejše je barvana scalnica s primesjo krvnega bar. Glavna stvar glede te bolezni je tedaj preubranje, sigurneje se ubrati bolezen s tem, da se konji v dan giblejo ter omeji krmiljenje zrnja. Z ozirom na naj se konji tudi ob brezdelnih dnevih in ob slab vremenu vsaj za kratek čas giblejo in pri tem manj datno krmijo. Tudi snaga in izdatno zračenje hleva važno. Posestniki konj se posebno opozarjajo, da